

De pratende scheepskist!

‘Wat gebeurt hier allemaal!’ roept de oude scheepkist.
Hij staat al jarenlang in een hoekje in Museum Hindeloopen.
‘Ik sta te schudden en te trillen.
Straks val ik nog uit elkaar!’
Stenen stuiten uit de muur naar beneden.
Grijze stof valt over zijn mooie schilderijen.
Zware voetstappen komen de trap op.
‘Alles zo snel mogelijk slopen’ bromt een man met een helm op.
‘Dan kunnen we beginnen met de nieuwbouw.
En dat vieze ding daar in de hoek, weg ermee.
Die past niet in het nieuwe museum.
Morgen brengen we hem naar de vuilstort.’
‘Nee, nee, dat wil ik niet!’, roept de scheepskist.
Maar de mannen horen hem niet.

Het is nacht. De scheepskist kan niet slapen.
Hij wil niet naar de vuilstort.
Bah, tussen oude stoelen en stinkende matrassen.
En waar moeten de kinderen dan spannende verhalen uit halen als hij helemaal kapot is?
De scheepskist zucht en kraakt.
Opeens voelt hij iets over zijn deksel strijken.
Een vriendelijke stem vraagt: ‘Is er iets?
Waarom ben je zo verdrietig?’
De scheepskist schrikt. ‘Is hier iemand?’ vraagt hij bang.
‘Ja, ik!’, zegt de stem. Musa. Het museumspookje.’
‘Maar ik zie je niet’, zegt de scheepskist.
‘Spookjes kun je niet zien. Toch heeft ieder museum er ééntje.
Vertel nu eerst maar eens wat er aan de hand is.’
‘Ik moet weg. Naar de vuilstort,’ huilt de scheepskist.
‘Want er komt een nieuw museum. Ze willen mij niet meer.’
‘Dat zullen we weleens zien’, zegt het spookje.
‘Luister, ik heb een plannetje.’

De volgende morgen komen twee mannen fluitend de trap op.
‘Weg met dat oude kreng’, lacht de grootste man.
Ze pakken de scheepskist vast.’
‘Blijf van mij af!’ horen ze opeens.
‘Van schrik laten ze de kist bijna op hun tenen vallen.
‘Wwa...wa...wat was dat?’ stottert de ene man.
‘Ik hoorde praten. Er zit iets in de kist,’ zegt de ander.
Voorzichtig tilt hij het vieze deksel op.
‘Kom er maar uit’, roept hij hard.
Verbaasd kijken ze in de kist. De kist is leeg!

‘Doe dat deksel dicht’, klinkt het opeens.
‘Het tocht. Ik krijg het koud.’
‘Help, het spookt hier!’ schreeuwen de mannen bang.
Ze rennen de trap af.
Even later komt agent Amsterdam de trap op.
‘Hier zou een spook moeten zijn. Zal wel weer vals alarm zijn.
Nou, mij houden ze niet voor de gek.’
Hij doet het deksel omhoog. ‘Zie je wel, niets te zien.’
‘Vandaag al een boef gearresteerd?’ klinkt het uit de kist.
De agent schrikt zo erg dat hij bijna van de trap valt.

Het duurt maar even en dan weet heel Nederland dat er een wonderkist in Hindeloopen bestaat. Een pratende kist. En als het nieuwe museum klaar is, krijgt de oude scheepskist de beste plaats. Duizenden mensen komen naar de oude kist kijken. Maar ze weten niet dat er een spookje in de kist woont. En soms, heel soms laat dat spookje de directeur van het nieuwe museum eventjes schrikken.